

[Kølnæs]

dække salgsomkostninger, resterende lån i huset og kommunens tilgodehavende på grund af boligydelse givet som lån?»

Begrundelse

Boligyldelse til ejere givet som lån skal tilbagebetales med rente på 3 pct. mere end diskontoen. Herved kan der i en situation med stagnerende eller eventuelt faldende huspriser ske det, at tilbagebetalingen af boligydelsen givet som lån ikke kan udredes af salgssummen, som derudover skal dække salgsomkostninger og resterende lån i huset. I tilfælde, hvor pensionisten ikke har anden formue, kan kommunen kun få tilbagebetaling gennem tilbageholdelse af en del af f. eks. folkepensionen. Da denne i forvejen er knap, forekommer dette ikke at være en acceptabel mulighed. Tilbageholdelse af en del af folkepensionen eller inddragelse af andre mindre økonomiske midler har næppe været forudset ved lovens gennemførelse, idet man dér er gået ud fra, at værdistigning og betalte afdrag ville overstige boligydelselån med renter.

Besvarelse (10/7 80):

Boligministeren (Erling Olsen):

Socialministeriet har oplyst, at der ikke er hjemmel til tilbageholdelse i folkepensionen for boligydelse, givet som lån, når lånet er forfaldent.

Herudover kan jeg oplyse, at det af pkt. 47 i socialministeriets cirkulære af 15. november 1978 om boligydelse til pensionister bl. a. fremgår, at det sociale udvalg ikke har mulighed for at eftergive lånets tilbagebetaling. Når lånet med påløbne renter er forfaldent, skal tilbagebetalingen ske kontant.

Den personlige hæftelse kan dog ifølge bestemmelsen opgives, hvis det har vist sig, at fordringen er uerholdelig. Pantsikkerheden kan dog ikke opgives, før det gennem tvangsauktion konstateres, at der ikke er dækning i pantet (ejendommen) og skadesløsbrevet derefter slettes af tingbogen.

Jeg kan til slut oplyse, at jeg vil søge klargjort, at den personlige hæftelse ikke vil bestå, hvis kravet er uerholdeligt.

Spm. nr. 1034

Spørgsmålet er besvaret ovenfor sammen med spørgsmål nr. 1006.

Spm. nr. 1035

Til *ministeren for skatter og afgifter (4/7 80)* af:

Svend Heiselberg (V):

»Vil ministeren foranledige, at direktoratet for toldvæsenet i sager om frivillig akkord indtager en mere smidig holdning med det formål i størst muligt omfang at undgå konkurser inden for erhvervslivet?«

Begrundelse

Den langsigtede udvikling inden for konkurslovgivningen har som bekendt været at formindske det offentliges privilegier, ligesom man allerede i 60'erne indførte lovændringer, der skulle sikre, at færrest mulige erhvervsvirksomheder gik konkurs og i stedet blev bevaret gennem frivillige ordninger, f. eks. frivillige akkorder. I overensstemmelse med denne holdning hos lovgivningsmagten har også skattevæsenet indtaget en stadig mere smidig holdning, når erhvervsvirksomheder kommer i økonomiske vanskeligheder og trues af konkurs. Desværre synes direktoratet for toldvæsenet ikke i samme omfang at være præget af denne indstilling. Det er naturligt i praksis især fordringer på merværdiafgift, som bringer direktoratet for toldvæsenet ind i forhandlinger om frivillig akkord, hvor det efter mange advokaters og revisors erfaring udviser for ringe smidighed.

Besvarelse (15/7 80):

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Direktoratet for toldvæsenet – og stats-skattedirektoratet – er bemyndiget til at tiltræde akkordordninger, såvel tvangsakkorder som frivillige akkorder og likvidationsordninger i tilfælde, hvor det skønnes, at en sådan ordning er rimelig og hensigtsmæssig, også under hensyn til statskassens interesser. Forslag til moratorieordninger kan ligeledes tiltrædes, når særlige forhold, herunder virksomhedens fremtidige indtjeningforhold taler derfor.

Direktoratet for toldvæsenet har oplyst over for mig, at såfremt skattevæsenet også har krav mod en virksomhed, vil tolddirektoratets behandling af sagen og overvejelser